

RĂSPUNS COLECTIV
la sesizările primite din partea mai multor petenți cu privire la
neconstituționalitatea dispozițiilor art. XVIII, pct. 2 din Ordonanța de urgență a
Guvernului nr. 44/2022 privind stabilirea unor măsuri în cadrul sistemului de sănătate, precum
și pentru interpretarea, modificarea și completarea unor acte normative

Cu privire la numeroasele sesizări înregistrate la instituția Avocatul Poporului, având ca obiect neconstituționalitatea dispozițiilor **art. XVIII, pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2022 privind stabilirea unor măsuri în cadrul sistemului de sănătate, precum și pentru interpretarea, modificarea și completarea unor acte normative**, referitoare la acordarea unui spor de 30% din salariul de bază directorului executiv, directorilor executivi adjuncți, precum și funcționarilor publici încadrați în cadrul structurilor de control în sănătate publică din cadrul direcțiilor de sănătate publică în situațiile de risc epidemiologic și biologic prevăzute la art. 6 din Legea nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, față de art. 41 din Constituție, precum și sesizarea Curții Constituționale în acest sens,

vă aducem la cunoștință următoarele aspecte:

Potrivit **art. XVIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2022**: „Legea-cadru nr. 153/2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează: [...] 2. În anexa nr. VIII capitolul I litera B - Reglementări specifice funcționarilor publici, după articolul 8 se introduce un nou articol, articolul 9, cu următorul cuprins: «Art. 9 (1) În situațiile de risc epidemiologic și biologic prevăzute la art. 6 din Legea nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, directorul executiv, directorii executivi adjuncți, precum și funcționarii publici încadrați în cadrul structurilor de control în sănătate publică din cadrul direcțiilor de sănătate publică beneficiază de un spor de 30% din salariul de bază. (2) Cuantumul sporului prevăzut la alin. (1) nu se ia în calcul la determinarea limitei prevăzute la art. 25 din prezența lege»”.

Astfel, ordonanța de urgență reglementează **sporurile** acordate directorului executiv, directorilor executivi adjuncți, precum și funcționarilor publici încadrați în cadrul structurilor de control în sănătate publică din cadrul direcțiilor de sănătate publică în situațiile de risc epidemiologic și biologic prevăzute la art. 6 din Legea nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Referitor la cele susținute de către petenți facem mențiunea că, din examinarea derulării procesului legislativ în Parlamentul României, a rezultat că *Proiectul de Lege pentruprobarea Ordonanței de*

urgență a Guvernului nr. 44/2022 privind stabilirea unor măsuri în cadrul sistemului de sănătate, precum și pentru interpretarea, modificarea și completarea unor acte normative (PL-x nr. 267/2022) a fost propus spre aprobară sa, în cadrul procesului legislativ din Parlamentul Români. Acest proiect de lege a fost adoptat în Senat (primă Cameră sesizată), iar în prezent, se află înregistrat la Camera Deputaților (Cameră decizională) pentru dezbatere, fiind trimis pentru raport la comisiile permanente ale Camerei Deputaților.

Cu privire la aspectele menționate mai sus, apreciem necesar a fi făcute câteva **precizări esențiale** în ceea ce privește intrarea în vigoare a ordonanțelor de urgență ale Guvernului și funcția de control al Parlamentului asupra legislației delegate.

Curtea Constituțională a reținut că „legiuitorul constituant a prevăzut drept condiție cumulativă pentru intrarea în vigoare a ordonanțelor de urgență ale Guvernului, alături de publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, depunerea acestora spre dezbatere în procedură de urgență la Camera competentă să fie sesizată, precum și obligația convocării Camerelor (dacă nu se află în sesiune) în 5 zile de la depunere sau de la trimitere”, oferind astfel posibilitatea Parlamentului să intervînă cu celeritate, fie pentru aprobarea, fie pentru respingerea actelor Guvernului, după caz.

Curtea Constituțională a mai reținut că aprecierea oportunității adoptării unei ordonanțe de urgență, sub aspectul deciziei legiferării, constituie un atribut exclusiv al legiuitorului delegat, care poate fi cenzurat doar în condițiile prevăzute expres de Constituție, respectiv doar pe calea controlului parlamentar exercitat potrivit art. 115 alin. (5) și (7) din Constituție.

În consecință, **doar Parlamentul poate decide soarta actului normativ al Guvernului, adoptând o lege de aprobare sau de respingere**. Cu ocazia dezbatelor parlamentare, forul legislativ suprem are competența de a cenzura ordonanța de urgență a Guvernului, atât sub aspectul legalității, cât și al oportunității, dispozițiile art. 115 alin. (8) din Constituție, statuând că, prin legea de aprobare sau de respingere se vor reglementa, dacă este cazul, măsurile necesare cu privire la efectele juridice produse pe perioada de aplicare a ordonanței (a se vedea, *ad similis*, **Decizia Curții Constituționale nr. 68/2017**).

Așadar, Parlamentul, în virtutea acestei plenitudini de competență, poate aproba sau respinge, prin lege, ordonanța de urgență, în condițiile prevăzute de art. 115 din Constituție.

Ca atare, **modificarea/completarea sau chiar abrogarea, de către Parlament, a normelor legale criticate sunt evenimente legislative posibile în această fază a procesului legislativ**.

În plus, facem precizarea că, potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale în materia drepturilor salariale, **statul are deplina legitimitate constituțională** de a acorda sporuri, stimulente, premii, adaosuri la salariul de bază al personalului plătit din fonduri publice, în funcție de veniturile bugetare pe care le realizează. Acestea nu sunt drepturi fundamentale, ci **drepturi salariale suplimentare**. Curtea a constatat că dispozițiile art. 41 alin. (2) din Legea fundamentală nu sunt încălcate, precizând că normele constituționale evocate nu dispun cu privire la drepturi salariale suplimentare, cum sunt sporurile.

Prin urmare, soluția legislativă criticată reprezintă opțiunea legiuitorului, care are o largă marjă de apreciere în limitele Constituției, iar opțiunile sale de dezvoltare pe anumite paliere se înscriu în sfera de oportunitate a reglementării, oportunitate care nu poate forma obiectul controlului de constituționalitate.

Având în vedere aceste aspecte, apreciem că **nu se impune sesizarea Curții Constituționale în sensul celor indicate de către petenți**.

București, 23 noiembrie 2022

